Vad är Cesar Castellanos G12-metod?

Spara som PDF

Många frågor har kommit in till BibelFokus som rör G12-metoden, en metod som följs strikt av bl.a. Södermalmskyrkan i Stockholm. En bekant till mig – som tidigare var medlem i Södermalmskyrkan och som läst flera av Cesar Castellanos böcker – har på eget initiativ nu bidragit med denna analyserande text. Personen i fråga önskar vara anonym av flera olika skäl. Dennes personliga vittnesbörd har sedan tidigare funnits att läsa här i BibelFokus. */Lennart*

Innehåll

1. Anledningen till denna text
2. Bortförklaringar
3. Tungotal
4. Välstånd
5. Tvivel och ”tala ut ordet”
6. Falska profeter
7. ”Vi är gudar”
8. ”Latter Rain, Kingdom Dominion”
9. Numerologi
10. ”Encounters”
11. Efterord

---

1. Anledningen till denna text

Denna skrift har sin bakgrund i att jag var tidigare medlem i Södermalmskyrkan i Stockholm, som jag emellertid lämnade efter några år. Jag skrev en kortare redogörelse om min tid i Södermalmskyrkan som du kan läsa här:

[h…nalmskyrkan](#)

Därefter dök det upp en diskussion på webbplatsen

Aletheia om konceptet G12, sprunget ur den colombianske pastorn Cesar Castellano, ett koncept som Södermalm deltar i. Diskussionen i Aletheia ligger som grund för denna skrift. Kort beskrivning: i början av 80-talet grundade Cesar Castellano kyrkan *Mission Carismatica International*, men den då långsamma tillväxten orsakade Cesar svåra bekymmer. Därför sägs Gud uppenbarat för honom ett tillvägagångssätt hur världen ska evangeliseras, att envar medlem i en kyrka ska tillhöra en mindre grupp människor bestående av tolv personer, att denne medlem ska evangelisera, och att denne ska en dag själv kunna bli ledare för en cell. Detta cellsystem är intet nytt, då Cesar skriver att han under ett besök hos David Yonggi Cho – som arbetat med just cellsystem - i Sydkorea fick en uppenbarelse från Gud, en syn att en atletisk Cho lämnade över en fackla till honom: det kommer bli Cesars uppgift att föra cellvisionen vidare.

Vad fick mig att ta steget att skriva? Svaret lyder: en ganska arrogant attityd man kan stöta på hos somliga församlingsmedlemmar, att de som inte håller med typiska karismatiska rörelser ”går sin egna väg”, och att de som farit illa även till självmordets gräns (inte mig inräknad) ofta har sig själva att skylla. Själv har man ingenting att ångra eller be om ursäkt för. Församlingshistorien är fläckfri, det finns ingenting av värde att säga. Så hålls en bepansrad Berlinmur upp. Att vistas i karismatiska kretsar kan innebära dubbla upplevelser: från en och samma människa kan först komma goda, bibliska råd för att dagen därpå avlösas av något hjärtlöst, lagiskt yttrande. Precis samma sak är det beträffande läsning av Cesars böcker: exempelvis ett fint kapitel om förlåtelse som avlöses av utombiblisk, penninghungrig undervisning, som får en att gnugga ögonen av förvåning.

Ytterligare en anledning att skriva är att det enkla evangeliet är under attack: det får inom G12 inte vara så enkelt som att priset för våra synder är betalt, att vi inte bidrog med någonting, att vi får Den Helige Anden som vägledning, hjälp och tröst, att vi förklaras rättfärdiga när vi erkänner vårt djupa behov av hjälp och nåd, att vi läser bibeln för att se vem Gud är och låta oss inspireras. Nej, vi måste istället klättra långt upp i något träd med tekniker, tro, en viss frekvens av

nyfrälsta i evangelisation, eller vad det må röra sig om.

För Södermalmskyrkans del är inte enbart G12 en enda kyrkomodell som funnits i församlingens historia, utan går man tillbaka 30 år i tiden stöter man på den berömda strömningen (störningen!) *Word of Faith* från USA, en modell som är väldigt lik Cesars MCI. Men Trosrörelsen skapade sina offer, människor som blivit andligt utbrända. En person jag talade med i *Föreningen Rädda Individen* sade att kanske 15% av dem de haft kontakt med har en bakgrund i Trosrörelsen. Varför denna överrepresentation, om nu undervisningen har varit så korrekt och ”uppbyggande”? Om vi jämför Baptisterna i Sverige och Trosrörelsen ser vi att de har olika stil, Gudstjänsterna ser lite annorlunda ut, uttryckssätten är olika, det kan nog alla hålla med om. I Trosrörelsen ”ger man järnet för Jesus”. Men FRI fylls inte av baptister som plågat berättar om hur tråkigt de har, hur pinande det är att sitta i meningslösa gudstjänster, hur anden krympte ihop till ett russin, hur dagar och veckor flöt ihop till ingenting, hur tiden försvann under dessa plågande möten. Hur kommer det sig att de som lämnar Scientologerna, Jehovas och andra sekter drabbas av exakt samma psykiska problem som folk som lämnar dessa karismatiska sammanhang?

Skrifter som finns på svenska om Trosrörelsen lyckligtvis gratis på nätet är:

- Sven Reichmanns *Allt är inte Gud som glimmar* (jag har i denna skrift citerat kortare, mycket givande stycken ur Reichmanns andra böcker; dessa kan gärna jämföras med Trosrörelsens egna alster vilka upphöjs enormt av medlemmarna, medan bl.a. Reichmann varnades jag för).
- Torbjörn Swartlings *Trosförkunnelsen – inget evangelium*.
- BibelFokus.se – det blir vissa hänvisningar till denna webbplats i och med att det där finns en hel del information vad gäller olika områden.
- Kent Gunnarssons *Den kristna gnosticismens återkomst*.

En lojal karismatiker menar säkert, om denne skulle läsa detta, att ”man ska faktiskt inte läsa vad som helst!”. Javisst! Den egna pastorn, det egna bokförlaget, de egna predikningarna kommer minsann aldrig från ”vem som helst”, den egna verksamheten ingår aldrig i skaran potentiella medelmåttor, den egna exklusiva församlingen är höjd över all brist och granskning. Om man som karismatiker inte nöjer sig med dessa fyra skrifter, finns även Michael Hortons *Agony of Deceit*, John Macarthurs *Charismatic Chaos*, samt Charles Farahs *Tro eller övertro?* vilken rentav gavs ut på Libris. Alla dessa tre böcker är skrivna av utbildade teologer. En suverän, pedagogisk intervju med Michael Horton finns på YouTube i några delar:

https://www.youtube.com/watch?v=VwQ5BLrYD_U

Den som läser igenom detta och aldrig satt sin fot i Södermalmskyrkan eller ens läst en sida av Cesars böcker kanske får intrycket att denna församling måste vara en riktig hemsk vistelse för precis alla människor, varje möte är laddade med hjärntvätt och bisarra uppenbarelser. Så är det inte alls, man finner mycket trevliga människor, där finns bra själavård, vissa möten är helt bibliska och fina. Men frågetecknen blir för somliga alltför många för att man inte ska reagera. Vad döljer sig under ytan, är det Jesus eller rörelsen man är lojal mot? Och man finner i Cesars böcker ett och annat korrekt och uppbyggande, vilka raskt avlöses av andra iögonfallande kapitel.

Denna text av mig kanske någon karismatiker skulle invända mot och mena att Cesar minsann i ett kapitel säger någonting annat än vad jag skrivit här. Problemet är att hans böcker är fulla av dubbla budskap. Ska vi t ex vara perfekta (sinless state) eller visas livslång nåd i vår synd? Svaret i denna fråga lyder att bägge meningarna finns med. Men bägge kan inte stämma. Denna text har som grund enbart Cesar Castellanos på svenska eller engelska tillgängliga skrifter och predikningar, för att gå igenom varje ansvarig pastor för G12 i respektive land är ett stort projekt. Dessutom är detta inte nödvändigt i och med att det är trots allt Cesar Castellano som drar i trådarna.

Här i denna text används inte särskilt många vittnesmål från olika människor, vare sig från Södermalmskyrkan eller annanstans, därför att enskilda vittnesmål kan lätt avfärdas som "missförstånd", "upprorsande" eller hur det nu kan låta. Därför koncentrerar sig denna skrift mestadels på Cesars egna ord, ur predikningar eller böcker. I denna text har jag använt mig av böcker respektive predikningar som finns på nätet (YouTube och mp3 från en konferens):

- Vinna genom G12 visionen
- Touching The Father’s Heart
- Ett kungligt släkte – så får du Jesu DNA
- Uppenbarelsen om korset
- Framgångsstegen
- Uppenbarelsen om korset
- Dröm och du kommer vinna världen
- Developing a Supernatural Leadership
- Nå dina generationer
- Successful Leadership thruogh The Government of 12
- Blessing in every area of life
- The power of dreams

- Immedieate obedience
- Renew your strength through faith
- Tu mejor ofrenda
- Ministering in the Spirit
- 5 principles for ministry
- Los 7 derramamientos de sangre

Denna text är nu inte tänkt att utmåla Cesar Castellano som en synnerligen osympatisk figur, någon man kan spotta på, liksom kristna ofta kan spotta på vad man anser vara de totalt väsensfrämmande fariséerna. Det kunde vara jag eller vilken annan människa som helst som fyller ut Bibeln med undervisning som inte står där, eller som ignorerar och samtidigt förstorar obehagliga samt behagliga sidor, allt för att kunna konstruera sitt egna kunskapens träd.

---

2. Bortförklaringar

När riktigt ”smorda” församlingar granskas, dyker alltid bortförklaringar från många medlemmar upp. Det finns vad jag känner till tre hjärntvättande knep att skuldbelägga människor som stannar upp, tänker till, lämnar församlingen eller slutar gå i kyrkan.

Det ena är att benämna dessa att vara ”privatreligiösa”, ungefär som att man sysslar med suspekta andliga övningar hemma, undandragen all kontroll från ”auktoriteter”. Var någonstans står att en församling måste vara en kyrkobyggnad man kan hitta i Eniro, en byggnad som är registrerad i postgiro, skatteverket eller någon annan form av arkiv? De första kristna möttes i hemmen, vilka knappast tillsammans bildade en enhetlig, hierarkisk superkyrka med ett imponerande informationsnät.

Det andra sättet att bortförklara är att om frågor verkligen börjar svida i skinnet, kan man avfärda dessa med en rejäl portion uppgivenhet och anklagelse i rösten med orden: ”Men vi ska ju fokusera på Jesus, inte på oenigheter!” När funderingar över teologin och frukten i församlingen dyker upp med täta mellanrum, kan den undrande gärna anklagas för att inrikta hela sitt liv, hela sin kraft på att misskreditera Guds verk i Sverige. Man måste vara en riktig ”killjoy”, någon som en pervers tillfredsställelse att kritisera andra människors arbete (som att karismatiker inte gör det?). Att undra varför människor behöver söka psykiatrisk hjälp anses alltså inte vara en fullt berättigad fråga, utan är istället ”grubblerier” man fastnat i. Man riskerar med sina funderingar ”söndra Kristi kropp”. Okej, vi fokuserar på Jesus. Men hur då, när då? När han exempelvis ”fick Satans natur”?

När går ”helöverlåten” över till att vara lagiskhet, och att man därmed ”står längst bort från Jesus”? Poängen här är att ”fokusera på Jesus” kan ha helt olika innebörd för olika människor, vad relationen med Jesus innebär. Vill Jesus att jag ska i princip springa till rika predikanter och trycka ned sedlar i deras fickor? Ja, möter man Jesus på t.ex. detta sätt, ska man verkligen vara jublande glad över ett sådant möte? Delad glädje är dubbel glädje?

Det tredje sättet att bortförklara är genom att använda de hjärntvättande orden: kritik (inklusive denna text) kommer från satan, frågor som inte går att besvara kommer från rebelliska människor som ingår i den ondes nätverk. Om vi nu inte ska granska eller säga ett knyst om olika verksamheter som använder Jesu namn, ja då får vi väl önska våra ”bröder och systrar” i bl.a. katolska kyrkan (idag har Ulf Ekman inga problem med det), Jehovas vittnen och Mormoner ett stort lycka till!

---

3. Tungotal

Enligt Cesar ska nyfrälsta snabbt lära sig att tala i tungor. Den som träder in i en karismatisk kyrksal i början av ett möte kommer – något av det första man gör – lägga märke till ett smattrande, repeterande joller från väldigt många bland bänkarna. Men är det verkligen såhär tungotal ska gå till? Läser man 1 Korintierbrevet 14, ser man närmare vad tungotal är till för och hur det ska se ut:

- det är ett tecken, inte för dem som redan tror utan istället för dem som inte tror; alltså ett tecken för judarna att nu var tiden inne att frälsningen skulle utbredas till hedningarna.
- alla ska inte tala i tungor.
- enbart några stycken tillåts att en i taget tala.
- talet ska uttydas till ett konkret språk; om ingen uttydare finns, ska tungotalaren hålla tyst; man borde kunna ta en inspelning av tungotal, resa runt till olika karismatiska församlingar för att av olika personer hela tiden få korrekt uttydning, men tror någon verkligen att så är fallet?
- talet är en nådegåva, vilka nu är till för andra personer, inte för utövaren; man får heller ingen uttydning till vad den enskilde tungotalaren byggs upp, och om tungotalet är så uppbyggande, borde i så fall tungotalare vara mycket mer uppbyggda än dem som inte sysslar med det – är så fallet? Teoretiskt sett skulle man i så fall tala i tungor i veckor i sträck och konstant byggas upp. Har man inget svar på den frågan, vet man då vad man sysslar med?

I tungotalande sammanhang kan man se att det ska talas i tungor även när man ska be för ett rent konkret ämne. Det tungotalare i princip säger är: ”Vad du än gör – bed inte på ditt egna språk!” Varför inte? Tungotalare bör dessutom vara medvetna över att detta förekommer även i hedniska religioner, där man under exalterat jollrande "blir ett " med den gud man nu tillber. Varför ska då kristna syssla med exakt samma sak, när Paulus skriver ganska detaljerat hur det hela egentligen ska se ut? Dessutom, 1800-talets berömda förkunnare klarade sig utmärkt utan tungotal. Det motsäger meningen att tungotalet alltid måste finnas med som ett yttre tecken på dopet i helige Ande. Här kan även meningen dyka upp att tungotal är ”änglars språk”, men när änglar talar i Bibeln gör det så alltid med ett klart och tydligt språk. Om man nu menar att Gud ger oss förmågan att hur som helst kunna tala ett jordiskt språk, är bevisen här väldigt klena. Språkforskare som har studerat tungotal närmare finner inget som helst mänskligt språk här (se Charismatic Chaos).

Länkar som förklarar tungotal:

• En gratis bok: *All About Speaking in Tounges*

• Ett bibliskt förhållningssätt till tungotalets nådegåva

---

4. Välstånd

Liksom Trosrörelsen lovar Cesar överflöd och välstånd, man ska ”erövra” det, ta ut det i tro. Löftena är många, ibland elitistiska och hjärtlösa. Citaten som följer är bara ett mindre urval. Givetvis finns även försäkran från Cesars sida att rikedom kan bli en avgud, men något sådant är ju ledarna i smorda församlingar skonade från. Men varför talar då karismatiker så ofta om rikedom? Varför är karismatiska ledare de människor som oftast tigger pengar? Här är budskap Cesar för fram olika böcker, till att börja med finner vi en av huvudingredienserna doftar Essek Kenyon:

> ”Vi vet att människan består av ande, själ och kropp. Människan är, med andra ord, en treenighet eller en tredelad varelse.”
> (Uppenbarelsen om korset s.64)

Sedan följer dennes tema att sjukdomar är andliga fenomen:

”När en människa är långt bort från Gud hittar fienden öppna dörrar där han kan attackera henne fysiskt. Som den Högstes son och dotter kan du aldrig acceptera sjukdom i din kropp eller i någon av dina familjemedlemmars kroppar.” (Uppenbarelsen om korset s.89)

”På grund av blodet som utgöts ur Jesu pinade kropp har du rätt att vara frisk och fri från smärta.”
(Ett kungligt släkte s.148)

”När du använder isopen (bekänner blodet) över din ekonomi och bekänner; ‘Genom Jesu blod är min ekonomi friköpt från fiendens makt’, händer något likt det som hände när Abels blod föll till marken. En röst började ropa på rättvisa på grund av det Kain hade gjort. När vi applicerar Jesu blod gör Herren denna bekännelse till sin. Den blir en röst som talar till vår fördel och som kräver rättvisa gentemot fiendens angrepp och lögner. När fienden hör rösten vet han att han inte längre har rätt att undanhålla oss det vi behöver. … Jesus kom till världen med ett specifikt uppdrag; han skulle återställa allt det som Adam hade förlorat. Det inkluderade hälsan … Du behöver också förstå att smärta i din kropp är en sjukdomsande som ropar till dig och när du svarar genom att bekänna smärtan ger du den ditt medgivande. Istället ska du näpsa demonen och då kommer oljudet och smärtan att upphöra. … Demonerna söker efter människans kropp, precis som sjukdomen söker efter människans kropp. Bägge vill slå sig ned i och kontrollera våra kroppar. Men om du accepterar att Jesus kom för att slå ned och förgöra alla dessa djävulens verk så kan inte längre sjukdomen vistas i din kropp. Stå emot den, avvisa den och avsäg dig den i Jesu namn och du kommer att se välsignelser i ditt liv.” (Ett kungligt släkte s.57)

”Vi kan ständigt njuta av segern på korset inom tre områden: andligt, fysiskt och ekonomiskt.” (Framgångsstegen s.135)

”Hur många troende har inte missat att komma in i överflöd eftersom de inte ser segern på Golgata? Han övervann förbannelsen. Hur många är inte betryckta av fienden idag eftersom de inte vill förstå att Jesus vann seger över förbannelsen? I Ps 91:10 står det: ‘Ingen olycka skall drabba dig, ingen plåga närma sig din hydda.’ De orden gäller oss var och en, eftersom Jesus övervann all förbannelse på Golgata kors.” (Uppenbarelsen om korset s.28)

Cesar pekar på Jakob, hur han välsignades av Gud:

”Välsignelsen återspeglades i:

Kläderna. ‘Doften av min son är lik doften från en mark som Herren har välsignat…’ Jordens välsignelser tillhör oss eftersom vi är Guds barn.
Försörjningen. Gud välsignar honom med säd och vin i riklig mängd. Detta talar till oss om tillfredsställelse, om det utsökta, om den förträfflighet som ska finnas i våra hem.
Äran. ‘Folk ska tjäna dig…’ Gud placerar oss i en position av ära och ger oss till och med aukoritet över nationer. Gud vill ge oss av denna nåd så att vi kan ha inflytande över familjer och hela nationer.”
(Uppenbarelsen om korset s.109)

”Välsignelsen innefattar:

1. Ekonomiskt välstånd
2. Fysisk hälsa
3. Andligt välstånd

Du kan få uppleva Guds rika och överflödande välsignelser idag.”
(Uppenbarelsen om korset s.103)

”The divine riches are only going to be obtained by those who have been able to develop their spiritual nature. God has a world full of blessings ready to place it in our hand but He is waiting for those who will stand in the gap and make the decision to extend their hand back to Him and to take hold of them, making the blessing their own.”
(Developing a Supernatural Leadership, Introduction)

“Why is it that God does not prosper many? It is because prosperity may destroy them. Some are not emotionally fit to administer prosperity. They either do not know how to manage their possessions, or they get money and spend t wrongly. We know that prosperity in the hands of fools will destroy them. The curse of ruin comes to some as a result of the wrong use of their money. It is not that God has withheld the money. Ruin comes from their improper handling of money. ‘Our fathers sinned and are no more, but we bear their iniquities.’ (Lamentations 5:7). These days, God is differentiating between righteous and unrighteous. He is prospering the righteous while the

> unrighteous live through all kinds of difficulties.”
> (Touching The Fathers Heart s.110)
>
> “Gud vill överösa ditt liv, dit hem, din familj, din församling och ditt land med välsignelser. Paulus sade: ’Han som inte skonade sin egen Son utan lämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?’ (Rom 8.32) Gud skonade inte sin egen Son utan överlämnade honom till oss för vår räddning. Priset för vår frälsning var mycket högt. Tror du inte att Guds egen Son skulle vara värd mer än ett hus, en bil eller en löneförhöjning? Inför Gud är du inte en andra klassens medborgare, tvärtom, tack vare din tro så har han upphöjt dig till samma värdighet som sin Son. Och du är inte längre bara arvtagare till Jesu privilegier, utan redan idag har du en möjlighet att njuta av ditt arv.”
> (Nå dina generationer s.194-195)

Löftena om välstånd är många, och ett av de nyss nämnda påminner om trosförkunnaren Paul Crouch, när han menade att fattigdom är synd. Annars står det i bl.a. Petrus första brev 1:4 att arvet väntar oss i – himlen. Inte på jorden! Cesar berättar själv att han hade vid ett tillfälle en lång bönelista som inom ett år uppfylldes till 70%, medan resterande del uppfylldes det kommande året. Det går uppenbarligen snabbt att få se välstånd.

Har vi alltid rätt till hälsa, framgång och erövring? Varför levde då inte Paulus, Timoteus, Trofimus och Epafroditus i fullständig fysisk hälsa? Varför fick Paulus *lämna* sin kompanjon Trofimus sjuk? Varför avrättades då Stefanus, Petrus, Jakob, Antipas samt Johannes lärjungar Polykarpos och Ignatius, medan vi andra njuter av livets goda? Finns ingen gråzon? Ändå menar Cesar att Johannes förstod ”dessa kraftfulla vapen”, alltså bönetekniker med Jesu blod. Han verkade dessvärre inte lärt dessa tekniker vidare till sina lärjungar för den ene brändes på bål och den andre slutade hos lejonen. De fick inte ”leva i överflöd”.

Den första kyrkan kunde som bekant drabbas av plötsliga förföljelser, man behandlades som pestsmittad, och hade knappast chans till ”överflöd”. Om nu Evangelierna är smockfulla av löften om materiellt välstånd snarare än lika många löften om en fullt upprättad relation med Gud, borde detta återspegla sig i den första kyrkan. Men vi ser inga välmående apostlar som efter segerrik tjänst vilar ut i ett rymligt gods i spansk kolonialstil vid en pittoresk medelhavskust. Vi ser t ex istället i Lukas 22.31 att satan begärde få lärjungarna utlämnade. Av den efterföljande historien att döma fick han rätten att förfölja lärjungarna å det grövsta.

Karismatiker, däribland Cesar, menar i praktiken att den första församlingen står som förebild för hur en kyrka ska vara, tydligen bortsett från detta: lidande, fattigdom och förföljelse, men ett centralt tema i apostlarnas brev är just detta. Det gäller att plocka russinen ur kakan. Varför ska man leva i Andens flöde men samtidigt leva i excellens, det man knappast finner spår av efter Pingsten, utan finner enbart med begynnelse i korridorerna och caféerna hos kulter på den amerikanska östkusten under 1800-talet? Man kan som karismatiker säga att man helst vill leva i Andens flöde, slippa lidandet apostlarna utsattes för, och enbart leva i överflöd. Då är man i alla fall ärlig. Men att bortse totalt från strapatserna, fattigdomen, lidandet och sjukdomarna, det är att leva i lögner. Det är rena irrläror att påstå att den kristne ”ständigt” och ”nu” ska kunna leva i överflöd, utan sjukdomar, bara man inte tvivlar. Cesar menar till och med att Job råkade ut för prövningar just för att han tvivlade, men det står inte så i Bibeln.

Cesar menar att det är viktigt att när vi ber om helande måste vi samtidigt visualisera en bild av oss där vi är fullständigt friska. Det gäller även här att vara vaken för placebo-effekter, för det finns exempel där människan med sin egna förmåga kan påverka kroppens funktioner. Berömt är exemplen där soldater sårade i krig erbjöds saltlösning istället för morfin (som var för tillfället slut) – och det fungerade! Genom hypnos kan människor ”luras” tro att en penna som förs mot ett finger egentligen är en glödande spik - och man får brännsår. Den som läst om bakgrunden känner till att Trosrörelsen överhuvudtaget har hypnos att tacka för sin existens.

John MacArthur tar i boken *Charismatic Chaos* upp människans egna förmåga och berättar om läkaren William Nolen som gick igenom några tiotal fall av personer som blivit ”helade” av Kathryn Kuhlmans handpåläggning. Inte i ett enda fall kunde ett enda genuint helande konstateras, ett helande av ett ordentligt sargat organ. Det ska tilläggas att somliga personer som fick förbön gick samtidigt på mediciner, och därför måste man urskilja orsaken till ett eventuellt helande. (Nu gäller det givetvis att undersöka hur partisk och korrekt Nolen var, men hans utlåtande måste tas på största allvar, istället för att traditionellt slarvigt negligeras som någon köttslig attack på Herrens tjänare; jag skulle tillhöra skaran mycket lyckliga om Nolen genom fördomar missat några äkta helanden.) Nolen skrev:

> ”Search the literature, as I have, and you will find no documented cures by healers of gallstones, heart disease, cancer or any other serious organic disease. Ceartinly, you will find patients temporarily relieved of their upset stomachs, their chest pains, their breathing problems; and

> you will find healers and believers who will interpret this interruption of symptoms as evidence that the disease is cured. But when you track the patient down and find out what happened later, you always find the ‘cure’ to have been purely symptomatic and transient. **The underlying disease remains**.” (s252)

Helande existerar säkert även idag, även i karismatiska församlingar, men vi måste kunna särskilja mellan människokroppens egna verkan, medicin och Helige Ande. Cesar själv säger sig helat flera, ha sett mängder av människor ta emot helande, så det borde inte vara något problem att studera detta rent medicinskt.

Dessutom, Trosrörelsens kartläggning över välståndet störs rejält om man studerar hur det verkligen ser ut i världen. Oljerika arabstater lyder verkligen inte Jesus, inte heller Japan eller somliga andra asiatiska tigrar bryr sig om Jesus. Var är de andliga lagarna? Tre böcker som istället på ett väldigt vackert sätt beskriver vår tillvaros ”spelregler” är *Lidandets varför*, *Från Nimrod till Antikrist* samt *Befriande nåd*, skrivna av Sven Reichmann. I Lidandets varför beskrivs elegant varför vi inte alls självklart har rätt till materiellt välstånd:

> ”När Paulus ska beskriva den kristnes livsvillkor i Rom 8, så talar han först helt kort om barnaskapets glädje och frihet. Sedan tar han upp frågan om den kristne och lidandet [inklistrat av mig från Folkbibeln]:
>
> ’Vi vet att hela skapelsen ännu samfällt suckar och våndas. Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och väntar på barnaskapet, vår kropps förlossning. Ty i hoppet är vi frälsta, men ett hopp som man ser uppfyllt är inte längre något hopp. Vem hoppas på något som han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, så väntar vi uthålligt.’
>
> Omvändelsen till kristen tro medför inte att man tas ut ur skapelsens villkor. För om det vore så, skulle ju varenda egoist bli kristen av ren egennytta. Och hur skulle han sedan föras till verklig omvändelse när förmånerna bara regnar över honom?? Därför beskriver Paulus hur gudsriket kommer till oss i två steg. Vi får Anden som en förstlingsgåva, ett förskott, en garanti. Anden föder ett hopp i oss, vissheten om att vi skall få resten av arvet när vi nu fått förskottet. Anden håller oss uppe, med helande, vägledning och inte minst med det som kallas tröst. Inte för inte beskriver Paulus Gud som ’all trösts Gud (2 Kor. 1:3).

> Om alla lidanden skulle vika undan för den kristne, vad skulle han då med tröst till? Snarast är det tvärtom. Eftersom den kristne är kallad att vinna seger genom att övervinna både frestelser och prövningar, så kommer han att behöva väl så mycket tröst som folk i allmänhet. Det är Guds tröst, som håller de kristna uppe i sibiriska fängläger i dag. Vi kan be för såväl sjuka som fängslade kristna. Och vi får se många underbara ting ske när vi gör det. Men det ofelbara bönesvaret tillhör inte denna tiden, för då skulle kristendomen löna sig på ett sätt som skulle sabotera Guds strävan att föra oss till omvändelse. Gud vill förvandla våra liv genom att göra oss tacksamma. Men detta kan inte ske genom att han gör kristendomen lönsam för oss i denna tiden. Då vaknar vinstbegäret istället för att dö. ... Det betyder inte att man måste vara fattig för att vara kristen. Men tron innebär ingen garanti för den här tiden, att vi ska slippa dela skapelsens suckar och vånda. Vinsten ligger på ett annat plan och i en annan tid.”

---

5. Tvivel och "Tala ut ordet"

I Trosrörelsen anses Abraham minsann vara en man av tro, av fast övertygelse.

> ”Abrahams tro var lika ren som ett barns. Han tvivlade aldrig på något tilltal som Gud gav honom.” (Framgångsstegen s.109)

Cesar menar rentav att hos Abraham föddes visionen om ett talrikt Gudsfolk. Men hur övertygad var Abraham egentligen? Hela situationen med Hagar och Ismael berodde trots allt på att Abraham inte trodde på Gud. I 1 Mosebok 15:2 - 3 kan man studera Abraham hur han undrar hur i hela världen en son ska födas åt honom, han till och med ”talar ut” att ”Ett av mitt husfolk kommer att ärva mig”. Men hans tvivel brydde sig inte Gud om, utan Gud handlade i alla fall. Inte heller apostlarna var bergsäkra i sitt leverne, t ex Paulus skriver att han ofta tärdes inifrån av oro, likaså att han anlände till Korintierna ”rädd, svag och orolig”. Paulus trodde minst av allt när han hette Saul och hatade de kristna, men inte heller den otron brydde sig inte Gud om. Man kan även se att Timoteus drabbades av ”missmodets ande”, liksom i Galaterbrevet att Petrus drabbades av rädsla för **de kristna** från Jerusalem till den grad att han höll på att utradera hela betydelsen av Jesu korsfästelse och återlösningen. ”Är vi trolösa, är han trofast.” Johannes Facius skriver följande i *Gud klarar sig utan mig* om de första kristna i Apostlagärningarna:

> ”De bad för aposteln Petrus när han satt i fängelse i Jerusalem. När ängeln befriade honom ur fångenskapen gick han till huset där hans vänner bad för honom. Men de kunde inte tro att det verkligen var Petrus utan trodde att det var hans ande. Så mycket otro det finns också bland förbedjare!”

Likaså säger Cesar i en predikan att Adam och Eva åt av kunskapens träd – vilket bestod av tvivel. Men i min Bibel står det inte så. Istället har tvivel en underbar, fantastisk möjlighet i sig, att vi i tillfällen då vi tvivlar verkligen kan jubla över insikten att vi inte är några gudar, vi kan inte bli som Gud. I och med att frestelsen nummer ett består i att fresta oss till att tro att vi kan vara som Gud, kan man istället under tillfällen av tvivel och osäkerhet bete sig tvärtemot somliga trospredikanter – man kan jublande resa sig och utropa: ”Jag är *inte* en Gud!” Det är trots allt delvis vad hemläxan här på jorden, i tomhetens välde, går ut på att lära sig.

I ”Supernatural Leadership” s.9 skriver Cesar:

> ”Everyone who wants to be successful in life should always remain in a high level of faith. Through faith, your relationship with God is strengthened, and you can conquer your dreams.”

Det uttalade ordet anses ha stor betydelse. Vi ska visualisera våra mål och drömmar, och på så sätt tala som om det vi önskar redan existerar.

> ”Livet i tro , som leder oss in i att visualisera, är som att sätta på TV:n och välja ur menyn vad vi längtar efter att titta på.”
> (Vinna genom G 12 visionen s.108)

Vi ser här en viktig ingrediens hos Trosrörelsen, hos dess andlige fader Essek Kenyon. Reichmann liksom Swartling beskriver detta ämne bra. Det stämmer att våra ord och drömmar har konsekvenser. Vilken hedning känner inte till det? Beter sig inte hedningarna likadant? Men inrättar sig verkligen hela världen desperat efter den kristnes ord? Cesar skriver i *Successful Leadership through The Government of 12*:

> ”…We activate the angels, asking them to prepare souls to recieve our gospel message.” (s.278)

I en konferens i London, sa Cesar att när vi ”talar ut ordet” delar vi ut dekret till änglarna vilka verkställer våra order. Det behöver alltså inte längre vara Gud som ger order, utan det är istället vi. Mötesledaren, alltså inte Cesar, avslutar:

> ”The word of God on your mouth is as powerful as the word of God on his mouth.”

Har inte Gud en egen vilja? Detta är New age, och man har kanske rentav inträtt i området ”vi är gudar”. Varför sysslade inte de första kristna martyrerna med sådana här auktoritetsövningar? De hade ju bara kunnat tala ut ordet i andevärlden, och sluppit allt lidande och förföljelse! Varför finner vi istället den totala frånvaron av sådant här önsketänkande i Nya testamentet? Det Trosrörelsen inte särskilt är ivriga att belysa är att Jesus frestas av satan just med Bibelord. Att kunna ordet i sig är alltså ingen garanti, för Guds vilja är som synes situationsbunden, och då är det upp till oss att höra Guds röst, och inte att plocka vilka Bibelord som helst och använda som en automatkarbin. Är det samtidigt inte skönt att veta att Gud struntar i vår otro, vår oro och våra bekymmer?

Man finner rentav rena New age-övningar i ”Developing a Supernatural Leadership”. Cesar går här in i området ”tala ut ordet”, vad det kan innebära. Han nämner att i hans församling fanns ett par som hade ett barn, en liten flicka, Emily. Denna flicka var ständig sjuk och svullen. Paret talade emellertid ständigt ut ordet över henne, att hon skulle bli frisk och att Herren är med henne. Så tog de reda på vad hennes namn egentligen betydde: svullen. Då menar Cesar att utan att veta det hade paret talat i den andliga världen ut en sjukdom över hennes liv. Så bytte de namn till Valentina och så tillfrisknade flickan tvärt. Detta ska alltså visa ordets kraft. Vem är nu huvud över ”alla härskare och makter” enligt Kol 2.10? Jo, Jesus. Vad blir logiken:

- paret talade tydligen ut **både** en välsignelse **och** sjukdom över flickan, så det hela borde rent logiskt sluta på plus minus noll.
- paret hade ingen aning om namnets betydelse, och inte heller den lilla flickan.
- fast det struntar tydligen Gud totalt i som ändå tillåter sjukdom i flickans liv.

Nu kommer frågan: varför är Cesars undervisning på (bland annat) sid 93 **inte** New age? Här kanske någon karismatiker menar att namn minsann kan betyda något mer underliggande i Bibeln. Ja, men då beror det på antingen något som Gud planerat, eller på något som har inträffat, inte på grund av någonting som ingen – vare sig Gud eller människa - har minsta inblick i eller har planerat.

I *Så får du Jesu DNA* finner vi även just visualiseringsövningar, Cesar skriver om ett tips han gav till en vän:

> ”När du är hemma i bön, ta en stund där du i tro visualiserar den korsfäste Jesus så nära dig att du kan röra vid honom. Lägg dina händer på hans fötter. När du vidrör honom kommer du känna att allt det onda i dig absorberas av Jesu pinade kropp och du kommer få uppleva befrielse, helande och helgelse i ditt liv. Syndens spetälska bor inte längre i din kropp. Men du måste lära dig att ha denna kontakt med Jesu kropp.” (s.134)

Sven Reichmann har en bra undervisning där han undervisade vad ”Gör dig icke ett beläte” betyder: att inte tydliggöra Gud, men det är precis det man gör i och med visualiseringar. Man försöker kontrollera Gud. Och visst kan saker och ting ske, den som läst Swartlings skrift kan se mediet Johanna Michaelssens möte med en falsk Jesus. Så vilken Jesus är det alla dessa profeter egentligen möter?

Berömd är Cesars "uppenbarelse" hur man på olika sätt stryker Jesu blod över sina olika behov:

- Blodet från törnekronan befriar oss från möda, från förbannelsen som utgöts i och med syndafallet.
- Blodet från piskslagen helar oss från sjukdomar
- Blodet från vänster respektive höger hand befriar oss från skuld samt anklagande bevis mot oss; blodet från spiken genom fötterna ger oss seger över ”betryck”.
- Blodet som rann genom spjutet som stacks in i sidan ger oss möjlighet till helat inre, helat känsloliv.

Är inte detta en böneteknik där man ska prata omkull Gud? Vad sker om man blandar ihop saker och ting? Man råkar stryka Jesu blod som rann från spjuthugget över sitt arbete? Uteblir effekten då? Johannes Facius skriver:

> ”Vi är skyddade av blodet från Jesus, Guds lamm, så länge vi tar itu med allt som smyger sig in i våra sinnen. Vi behöver inte gå igenom något särskilt ritual eller upprepa en formel för att skyddas av Lammets blod. Vi behöver bara rätt erkänna vår synd och ta emot förlåtelse i tro. Kristna världen över har missuppfattat makten i Jesu blod. En del tror att vi måste följa vissa mönster för att få skydd. Allt sådant kommer i många fall farligt nära magiska och ockulta riter.”

En bra undervisning om vår tro och vårt Gudsförhållande är Michael Hortons *Gospel driven life*:

http://www.youtube.com/watch?v=mLAQlFpGpBM

---

6. Falska profeter

Jesus varnar för:

- människor som profeterar och driver ut demoner i hans namn.
- kommande personer som utger sig för att vara Messias.
- människor med en törst efter pengar.
- människor med annat evangelium.

Var finner vi detta då? Vi finner exakt sådana människor i Trosrörelsen – Morris Cerullo är ett bra exempel. Endast den mest hjärntvättade karismatiker kan uppskatta Benny Hinn. Man bör, om man inte känner till Cesar särskilt mycket, reagera när dessa två faktiskt är goda vänner och umgås i samma karismatiska kretsar. Det är en varningssignal. Här sitter de i ett gemytligt möte tillsammans:

https://www.youtube.com/watch?v=mLAQlFpGpBM

Så var finner man *annars* då dessa falska profeter som Jesus pekar ut? Var någonstans? Kan någon karismatiker namnge dem? Vi finner dem inte i en Svensk kyrka, utan vi kommer möta dem i den karismatiska kristendomens egna led. Vi ser här människor som helt klart anser sig utföra Herrens verk, men någonting saknas mitt i profeterandet och smörjelsen: ett äkta hjärta, någonting stämmer inte med verksamhetens mål. Pengar berör den falske profeten på ett alldeles speciellt sätt. Jag har ingenting mot att en duglig herde har det bättre ställt än mig, men någonstans går gränsen

för vad det är som driver profeten. När t.ex. Morris Cerullo har denna allt annat än modesta byggnad, vad driver honom (bilden bredvid)?

I en predikan menar Cesar Castellano att kriget mot satan bland annat visar sig i att när man varit på ett G12 möte i Colombia och kommer tillbaka till sin församling, då kommer förmodligen satan visa sitt motstånd i och med tveksamma medlemmar eller äldste. Javisst, alla som sätter sig mot G12 är från satan. Tal som känns bekant från Uppsala? Hur vet man att Gud verkligen talat till Cesar? Skulle man rada upp alla olika människor i världen vilka påstår att Gud talat till dem, skulle vi få en lång, lång kö bestående av människor med totalt motstridiga budskap. Varför ska man då ta just Cesars på allvar? Man måste pröva det som sägs, inte sant? Dels måste man studera frukten av G12, dels hur biblisk visionen är. Är prövning tillåten i den karismatiska rörelsen? Sker undervisning i hur man prövar? Här är mina erfarenheter dystra. Prövning anses vara ”onödigt”, för det är ju en så smord Gudsman man talar om; prövning anses vara förolämpande.

En riktigt sevärd film är den om Marjoe Gortner, den falske väckelsepredikanten. Jag själv besökte ett möte i en karismatisk Trosförsamling som såg *exakt* ut som det allra första mötet i filmen: melodramatiska tal, musik, offer, kundalinieffekter. Behöver denna gång inte säga vilken församling detta ägde rum i. Väl värt att lägga märke till är detta: var är ”profeterna” i filmen? Församlingarna Marjoe besökte såg ut som somliga jag sett i Sverige, dem Marjoe besökte menade sig säkert ”stå under profetisk smörjelse” (eller hur det nu kan låta), under helig eld, osv. Ingen ställde sig upp under mötet för han hört ett ord från Gud att det var en lurendrejare som kom på besök. Låt oss anta att en medveten skojare, t.ex. Peter Popoff, som medvetet försöker lura skjortan av besökare reser runt mellan olika karismatiska församlingar i Sverige. Hur många ”profeter” kan dyrt och heligt lova att man skulle en minut in i mötet avslöja gästpredikanten som en skojare? Är det bara församlingar i USA som kan råka ut för sådant så vi behöver inte bry oss? Hur många ”profeter” förutsåg under 80- och 90-talen att Ulf Ekman skulle bli halv-katolik, det han förut så föraktade?

Ett lästips jag har är just ”Pröva profetiskt tal” och kanske lite förutsägbart nog är det Sven Reichmann som skrivit den:

> ”En profetia är alltså inte sann i djupaste mening, om den inte är driven av kärlek. Ibland möter man domsprofeter vars budskap luktar skadeglädje. Vid andra tillfällen kan man höra budskap, som leder till

profetens upphöjelse, om budskapet tas på allvar. I sådana fall måste man alltid sätta ett stort frågetecken i marginalen. För då räcker det inte med att budskapet förefaller vara riktigt.”

”Ibland hör man profetior, som lovar väldiga resultat, om bara församlingen är lydig. Ett exempel: ”Så säger Herren: ‘Se, jag lovar er att tiotusen skall komma till tro inom två år om ni går ut och vittnar i denna stad. Ni skall få se en väckelse vars like ingen har skådat. Jag, Herren, skall göra det’, säger Herren.” Visst kan det bli fart på en församling som får löften av det slaget, men hur ofta blir det kärleken till Gud och medmänniskor som då driver fram vittnandet? Blir det inte alltför ofta i stället kärleken till resultatet som driver människorna? För vems skull går man till sist ut, när man vittnar?”

”Åhöraren undviker prövning genom passivitet. Om profeten vill slippa, så gör han det bäst genom aktiva åtgärder. Grundprincipen bygger i sådana fall på att ens budskap framförs med så stora anspråk att den som vill pröva känner sig som en misstänksam och kritiksjuk, kanske upprorisk och kärlekslös figur. Om själva prövningen leder till en sorts dåligt samvete för att man prövar, så är målet uppnått. Av någon sorts outtalad rädsla för att man skulle häda eller bedröva den helige Ande lägger man då locket på i sitt inre.”

”Du bör öva dig i konsten att i ditt eget inre känna skillnad på kritiklust och sådan prövning som slutar med en avvisande hållning. Kärleken har sin glädje i sanningen, och skillnaden beror mycket på var du har din glädje när du har prövat färdigt. En annan möjlighet när det gäller att försvåra prövningen ligger i att en människa så mycket upphöjs som profet, att hans budskap inte längre ”behöver” prövas. Han är ju den som Gud har sänt.… Och det kan han mycket väl vara. Pröva skall man göra ändå.”

Till dig som läser detta: vilka ord är mest bibliska, vilken undervisning känns bäst? Att tillåtas pröva, eller att på kommando snabbt svälja all färdigtuggad så kallad ”föda”? Dessutom, var kan man finna lögnandar, hos den som uppmanar prövning, eller hos den där omedelbar underkastelse krävs och där prövning inte är tillåten? Sade Jesus åt oss att vara vaksamma och inte låta oss bedras, vi ska studera frukten (alltså inte antalet ”frälsta”) för det kommer falska profeter, eller sade han att det finns ingen som helst anledning till oro, det är bara att underordna sig alla övermåttan höga apostlar?

Filmen om Marjoe Gortner:

https://www.youtube.com/watch?v=v5RN0ND-9Lc

---

7. ”Vi är gudar”

På BibelFokus.se finns en kort presentation av ”vi är gudar”-läran, den som även Morris Cerullo och Benny Hinn lär ut:

https://www.bibelfokus.se/trosrorelsen#Anchor-14210

Denna lära handlar alltså inte enbart om att vi blir Guds soldater på jorden, att vi får auktoritet att styra och erövra världen, utan den handlar just om att andligt sett är vi likställda med Gud. Som ordvalet visade i stycket *Välstånd* har vi enligt Cesar fått samma värdighet som Guds son. Men i Uppenbarelseboken 5.3 kan man utläsa att ingen annan än Lammet är värdig. Uppenbarligen är detta den största frestelsen av alla, att frestas till att tro att man blir som Gud. Vi finner denna hos Cesar:

> ”När Gud skapade Adam gav han honom ett rent och icke förorenat DNA som gav människan en suverän ställning som skapelsens krona. Hon tillhörde ett kungligt släkte, eftersom Gud själv hade sagt: ‘Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss (1 Mos 1:26). Adams genetiska kod hade sitt ursprung i Gud, konungarnas konung. Han var Guds barn och vi, hans ättlingar, skulle ha haft samma genetiska kod som vår himmelske Fader. Men Adam syndade och därmed förändrades människans genetiska kod och gick sedan i arv från generation till generation.”
> (Ett kungligt släkte – så får du Jesu DNA s.20-21)

> ”Du är kristen därför att du tillhör Guds familj och samma natur och samma DNA som Jesus hade, genomsyrar hela ditt väsen. Den som fått Jesu DNA tillhör ett kungligt släkte och vet att Gud har slutit ett nytt förbund med henne.”
> (Ett kungligt släkte – så får du Jesu DNA s.25)

Jag har inte exakt samma DNA som min granne, inte heller som expediten i affären nedanför. För vi är inte samma människor. Skulle jag ha samma DNA som dem, skulle jag vara en klon. Skulle jag ha samma DNA som Jesus, ja då är jag som honom, då är jag Gud. Ormens frestelse ligger ju i att anspela på människans

önskan att ”bli som Gud”, så Cesars undervisning är ingen skillnad.

Det gäller när man läser Trosrörelsens skrifter att vara vaksam och inte låta sig luras av slarv med termer och teologi, för annars kan läsaren få intrycket av att både Gud och människa kan byta natur lika enkelt som man byter skjortor. Vad betyder t ex följande?

> "Jesu död förvandlades till seger över Satan och mörkrets makter. Jesu död och uppståndelse gav honom en ny natur. När han återuppstod blev inget kvar i honom av Adams gamla släktled."
> (Nå dina generationer s.177)

Exakt vad är en “ny natur”?

> ”Jesus possessed two natures: a divine one and a human one. He was as much the Son of God as He was the Son of Man. Nevertheless, He set aside His divine nature and consented to live in a mortal body. Jesus, the Christ, brought the Kingdom of God to this world as a man and not in His divine condition.”
> (Touching The Father’s Heart s.73-74)

Eller detta?

> “What prompted Jesus to leave His throne in glory and to set aside his divine nature to become a man?”
> (Touching The Father’s Heart s.101)
>
> “The first couple God created were not slaves to lust, lasciviousness, adultery, fornication, etc. They were spiritual beings. You are a spiritual being living in a body of flesh. Adam had received God’s breath; he had God’s nature.”
> (Touching The Father’s Heart s.115)
>
> “Through our faith in Jesus, we have been given the same level of authority as Him.”
> (Touching The Father’s Heart s.51)
>
> ”När du går i intimitet med Gud kan du röra dig på samma nivå som han. Du talar hans språk och du går och du går i den riktning som hans Ande leder dig eftersom hela ditt liv är förvandlat.

(Vinna genom G12 visionen s.241)

”All who have accepted Jesus as their savior have the Divine nature, because God’s spirit imparts that spiritual nature in each of us. Furthermore, each one has the same authority Jesus had while on Earth, since he too is a son of God.”
(Successful Leadership through The Government of 12 s.197)

Detta doftar Jehovas Vittnen:

”Jesus kom inte till den här världen som Gud. Aposteln Paulus förklarar detta i brevet till filipperna: ’Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan avstod från Guds härlighet, lade bort sina gudomliga privilegier och blev människa. (Här författarens omskrivning. Se Filipperbrevet 2:5-8) Som människa var han tvungen att konfrontera smärta, ångest, rädsla, oro, ansträngning m.m. Han var helt och hållet Gud, men han kom till världen för att bli helt och hållet människa.”
(En kunglig generation s.121)

---

8. ”Latter Rain, Kingdom Dominon”

BibelFokus.se har en förklarande text om Latter Rain och Kingdom Dominion, tankesystem som förkunnar: att i den sista tiden innan Jesus återvänder kommer Gud utgjuta sin ande över Jorden, det kommer bli en enorm väckelse, vi kommer bli hypersmorda andliga soldater, vi kommer ”intaga” stad efter stad, land efter land. Vi ska förverkliga himmelriket på jorden. Cesar kallar detta för ”Latter Revival”. Vi ska styra världsdelar, genom att underkasta oss extremt smorda pastorer vilka med vittomfattande syner, visioner och tilltal för kyrkan dit den ska. Smorda pastorer över världen kommer bilda ett nätverk där man besöker varandra och gärna profeterar över varandras kommande framgångar. Cesar fick en profetia under ett möte med Bill Hammond och Cindy Jakobs, där Gud tydligen sade:

”Jag förkunnar detta för dig personligen: inget vapen som smids mot dig ska ha framgång, och varje tunga som upphäver sig mot dig ska du i domen döma skyldig... Mina ögon har sökt över hela jorden efter en man som du ... Jag har gjort dig fri från fruktan för döden, djävulen har inget att hålla mot dig därför att du redan lagt ned ditt liv, du har redan

> dött, och dit liv är i mina händer och i mina planer... Från denna dag och framåt kommer du att tala med apostolisk auktoritet, med en ny smörjelse... Nationer ska stå och falla med det profetiska ord som går ut från dina läppar. Jag reser upp mina profeter och mina apostlar för att de ska vara min röst utöver hela jorden... Jag förlöser en dubbel smörjelse över dig och över din fru och de andra säger Herren.”
> (Dröm och du kommer att vinna världen s.176)

Cesar menar:

> ”Cellförsamlingen är mönstret för den mäktigaste församlingen i världen. Man kan säga att en pastor som inte går in i denna dimension, håller tillbaka spridandet av evangeliet i sitt område.”
> (Dröm och du kommer vinna världen s.188)

> ”One of my greatest dreams is to see this vision implemented all over the world and in every church regardless of denomination”
> (Successful Leadership through The Government of 12 s.36)

Trots att Cesar menar att absolut ingenting i visionen med dess ingredienser får åsidosättas, man måste hålla på modellen. Så I praktiken innebär detta alla olika kyrkor och samfund kommer om Cesars dröm går i uppfyllelse behålla enbart sina namn. Cesar skriver:

> "I Habackuk 1:14 klagar profeten o en bön och sa till Herren: 'Du gör människorna lik fiskarna i havet, lika kräldjuren som inte har någon herre', och så fortsätter han: 'Jag vill se vilket svar jag skall få på min klagan' (Hab 2:1). Herren svarade honom i vers 2: 'Skriv upp synen och rista in den på skrivtavlor, så att den lätt kan läsas. Ty ännu måste synen vänta på sin tid.' Sedan bedyrar han: 'Ty jorden ska bli full av kunskap om jordens härlighet, så som vatten täcker havens djup' (v 14). Herren talade om den vision om rådande som skulle komma i ändens tid. Den skulle nå jordens fyra hörn, tills hela jorden var täckt av kunskap om Guds härlighet, så som vatten täcker havets djup. Jag är fullständigt övertygad om att han avser visionen om rådande genom tolv, G12."
> (Uppenbarelsen om korset s.123)

> ”För att på något sätt kunna mäta tid fastställde Gud rådandet genom tolv – med andra ord år, som är indelade i månader. Varje dag är sedan indelade i tolvtimmarspass. Gud gjorde samma sak med historien, då han delade den mellan två eror: före och efter Kristus. Därför är Bibeln indelad i gamla och nya testamentet. Israels tolv stammar rådde under gamla testamentets tid, de tolv apostlarna rådde under nya testamentets tid. Sammanfattningsvis: G12 visionen (rådande genom tolv) har alltid funnits i Bibeln. Men det har behagat Gud att uppenbara det i dessa tider.”
> (Uppenbarelsen om korset s.124)

> ”When they asked the great art master, Michaelangelo, about his work The David, he said: ‘The image was always there, all I did was remove some rubble to uncover it.’ The same is true with the model of the Twelve. It has always been there, except now the Lord directed us to remove some rubble that prevented believers from seeing it clearly.”
> (Successful Leadership through The Government of 12 s.29)

Cesar missar här att dygnets tolv timmar för inte krig mot varandra, inte heller kan någon förfölja och avrätta dygnets timmar. Raka motsatsen till ett pålitligt rådande i den meningen att rådet har absolut auktoritet över precis allting. Man finner en stor människofokusering. Vi ska vittna, vi ska vinna, vi ska göra, vi borde göra, vi ska erövra, osv. Vår, vårt, mitt, min, osv… En god idé är att jämföra språket, se efter hur många gånger man menar att ”Gud verkar, Gud arbetar, Gud väljer” och jämföra ”vårt arbete, vår helgelse, våra drömmar”. Det skulle bli en sanslös slagsida åt det sista hållet.

I Södermalmskyrkan kan man mycket väl höra talas om ”Joels arme”, även om Cesar inte nämner bokstavligen denna term, utan talar kort om profetian i Joel, en andeutgjutelse (som inträffade på första pingstdagen!). Även Cesars säger att snart kommer det en aldrig i omfång skådad jätteväckelse. Var finner man den i Bibeln? Vi finner istället i Uppenbarelseboken 13.7 att ”åt vilddjuret gavs att strida mot de heliga och att besegra dem..”, men var finner vi väckelsen (som möjliggör vårt herravälde innan Jesus återkommer) **därefter** någonstans?

Joels arme och G12 går hand i hand, där den första används för att rättfärdiga den andre. Hörde själv från de äldste att i den sista tiden kommer evangeliserande kristna bli som armén i Joel, den tar sig fram överallt, inget kan stoppa den. Joel är nu bara tre kapitel, och vi ska komma ihåg att de äldste läser Bibeln, de har gjort det hela sitt liv. Varför man då bortser från bland annat Joel 2.20 totalt begriper inte jag, jag får inte ihop det. Vad låter troligast, att Joel

handlar om att Gud tillåter en hednisk armé hota Judarna till omvändelse, eller låter det som väckelsekristendom i sista tiden? På så här sätt bortträngер ”visioner” och ”profetior” och alla mängder av olika böcker som vräks ut bland kristna det riktiga Bibelordet.

I boken *Dröm och du kommer vinna världen* finner vi det flera kristna skribenter varnar för: den äldre kyrkomodellen med en kår av äldste, som kunde medföra en viss maktspridning, anses förlegad, utan Gud kommunicerar istället direkt (tydligen innan frukost varje morgon) med pastorn i superförsamlingen, och hans flock följer automatiskt, det är modellen.

> ”I det 21:a århundradets församling kommer pastorn att ha en ansvarsbörda som kräver en hög grad av effektivitet. Detta kommer att driva honom till att arbeta med ett företagarkoncept, eftersom församlingen är det viktigaste företaget i en nation.” (s.188)
>
> ”I USA är det vanligt med franchiseföretag. Det är intressant att se all inredning ser likadan ut i en restaurangkedja oavsett var i ett land den är belägen. Alla är underställda samma villkor och principer. Här finns det vissa likheter med visionen. De som ska tillämpa visionen ska inte göra om den till sin egen version, utan visionen ska tillämpas precis som den är i sin helhet. Visa tillämpar bara encountrar eller ledarskolan eller befästandet men visionen bör tillämpas i sin helhet. Ingen aspekt får lämnas åt sidan.”
> (Vinna genom G12 visionen s170-171)

Cesar talar om ”vikten att bryta med traditionalismens former och att föra dem in på vägen för dagens och morgondagens församling”. (Dröm och du kommer att vinna världen s.189) Cesar skriver om sin ”uppenbarelse” hur man på olika sätt stryker Jesu blod över sitt liv:

> ”När vår församling tog emot uppenbarelsen om Jesu blod, tog vi steget in i en ny dimension. Jag menar att vår församling inte liknar någon annan på global nivå och det beror på att vår församling har förstått kraften i Jesu blod. När vi förstår det, gör Jesu blod oss till erövrare av sådant som vi tidigare inte ens hade kunnat föreställa oss.”
> (Ett kungligt släkte – så får du Jesu DNA s.202)

Hade det nu funnits minsta stöd för de sju olika sätten att stryka Jesu blod, samt för att det kommer en jätteväckelse där vi tar del av ”Elia smörjelse”, hade detta

kanske låtit som någonting. Istället är den mest detaljerat beskrivna bönen ”Fader vår”. BibelFokus har några tänkvärda ord ur Toralf Gilbrants (författaren till den där studiebibeln många i Trosrörelsen håller i handen) bok som berör den där påstådda jätteväckelsen:

> ”Det som skall kännetecknа den sista tiden är inte att kristendomen då kommer att genomsyra hela världen, utan det är i stället världens ande som kommer att genomsyra den hela den så kallade kristenheten.”
> (Thoralf Gilbrant: Tidens tecken II, Förvärldsligandet och namnkristendomen)
> https://bibelfokus.se/blog/110515-1

I boken *Vinna genom G12 visionen* ser man slutligen objektet för en annan varning, att evangelisation ska förbättras med mänskliga tekniker:

> ”Vetenskapsmännen har kunnat bevisa att det som vi kan förnimma i vårt sinne, uppfattar nervsystemet som om det redan har hänt och är en verklighet. En klar vision fyller atmosfären med tro och optimism och varje lärjunge blir påverkad av det och uppmuntrad till att växa.”
> (Vinna genom G12 visionen s.190)

Personligen tycktes för mig G12 ersätta Jesus plats, ungefär som att G12 vore helt plötsligt den fjärde av en helig fyrenighet. En äldste jag talade med själv erkände däremot att G12 är en metod, för man kan ju inte enbart sitta och vänta på att Anden ska falla helt plötsligt, utan man måste göra någonting mer handfast. Jag tror inte att denne äldste vill erkänna detta öppet. Vilka vill ta till sig en mänsklig metod i sina hjärtan? Cesar skriver vidare:

> ”När visionen kommer in i hjärtat producerar den en explosion av multiplicering, och får alla församlingsmedlemmar att känna sig användbara.”
> (Vinna genom G12 visionen s.170)

> ”Om du kan fånga visionen i ditt hjärta, kommer du att se den och älska den.”
> ”Identifiera dig med visionen”
> (Framgångsstegen s.22)

> ”Erfarenheten har lärt oss att för att Visionen ska vara en del av intellektet, så måste den befrukta hjärtat först. Allt börjar när vi föds till

> Visionen; därefter vi växer i Visionen och vi blir förälskade i den för att vi ser de resultat som den ger.”
> (Vinna genom G12 visionen s.209)

---

9. Numerologi?

Vittnesmål över världen pekar på hur neurotiskt G12 församlingar försöker infria målet att en medlem ska ha tolv lärjungar. I Bibeln finner man däremot överhuvudtaget inte denna nummerhets. Vi finner den enbart hos Cesar. Exakt hur det ligger till i Söder vet jag inte, men hos Cesar finner man ingen pardon. I en predikan uppmanar han äldste att pressa sina underlydande att inom några veckor uppnå tolv lärjungar, annars ska man inte längre tala med sina vasaller. I en ytterligare annan predikan säger han att det är tolv som gäller, annars räknas man inte. Skulle man samla elva lärjungar, är det ett otillräckligt offer inför Gud, man hamnar i ett B-lag. En dag med bara elva timmar är inte en full dag och kan inte räknas.

> ”Three stages of fruitfulness: begin with a cell, after twelve months you should have twelve cells, and in twenty-four months you should have reached 144 cells.”
> (Successful Leadership through The Government of 12)

Det duger inte ens om man lyckats samla åtta lärjungar och att dessa I sin tur skaffar tolv egna, för kedjan är i så fall bruten. Om det dyker upp en press att samla just tolv, finns förklaringen hos Cesar. Det är trots allt han som fick visionen. Cesar talar vidare om vikten av att ”varje person som förbundit sig till MCI ska förvandlas till en expert…”, och att ”Gud vill inte ha medelmåttiga i sitt hus, för allt medelmåttigt är ett misslyckande”. (Dröm och du kommer vinna världen s.136) Jakten efter antal kyrkobesökare visar sig även i undervisningsmaterialet. Cesar menar att skolan man hade tidigare var alltför grundlig, man såg inte något resultat. Istället tog man fram ett enklare material. Cesar skriver:

> "Gud fortsatte att vara trofast och uppenbarade för oss hur vi snabbt kunde träna människor genom ett förberedelseprogram som vi kallade *Ledarskolan*. Där ges en snabb träning, där biblisk förberedelse kombineras med praktisk träning utan att ha djupa teman. Vi går igenom det grundläggande: lärans grunder och församlingens vision. Detta program varar i sex månader och vid dess avslutning måste

eleverna vara beredda att öppna celler."
(Dröm och du kommer vinna världen s.106)

Även här försäkrar Cesar att tillväxttakten spelar ingen roll, men betoningen ligger långt, långt mer på tillväxt än på försäkran om det betydelselösa i tillväxten.

---

10. ”Encounters”

Jag har väntat med ett av de viktigaste inslagen i G12 tills nu: ”Encounters”, ett möte under några dagar där deltagarna ”får starkt möta Gud”. Jag håller med om att människor kan säkert bli hjälpta här, människor kan bli helande. Men nu är det G12 vi talar om, och då gäller det verkligen att inte köpa vad som helst.

Encounters är hämtade från och har därför stor likhet med psykoanalytiskt influerade terapigrupper vilka dök upp som svampar under 60-talet. Man ska gärna öppet berätta om sina problem, känslor, visualisera bort sin ångest. Ångesten anses vara ett konkret föremål som man sedan bränner, och somliga i dessa allt annat än kristna grupper blir tydligen hjälpta av detta, så är det DHA eller bildterapi som hjälper under encounters?

Man ska lyssna till vittnesmål hur andra personer blivit befriade från oro och ångest, m.m. Dessa grupper handlar om att man ska gärna under musik få ut sina känslor så mycket som möjligt. Så när detta koncept gäller G12 finns det sannerligen goda chanser till gruppsykologi och manipulation. Cesar själv säger att en encounter ger som resultat lika mycket som ett helår av kyrkobesök. Och viktigt är att en deltagare under en encounter känner förkrosselse. Jag håller med om att somliga människor kan helas och befrias under en encounter, men det beror troligtvis inte på själva upplägget encounter utan pga att Gud ger ett förskott av arvet som finns förvarat åt oss i himlen och inte här på jorden.

Under en encounter händer det tydligen (inte enligt min erfarenhet) att den deltagande ska be om förlåtelse för sina gamla synder. Men dessa är ju redan förlåtna. Dessutom kan det inträffa att en viss person inträder i en annan persons ställe och ber om förlåtelse å dennes vägnar. Fast detta sätt finner man inte i Bibeln. Om man nu sitter fast i ett syndfullt beteende, är det värt att få förbön**,** *men samtidigt personlig rådgivning.* Rådet, sanningen, och bönen till Gud ska sätta den behövande fri. Detta är något annat än att skrika ut sitt behov av helande och syndaförlåtelse i ett massmöte där någon slags turbosmörjelse ska regna ned över samtliga. Varför behöver så många människor som möjligt under

musik eller film samlas och få ut sina känslor? Varför sker detsamma *inte* utan musik i enkelhet i en anonym lägenhet med kanske bara fyra stycken samlade?

Vad anser då Cesar om demonutdrivning? Det skrivna antyder att nästan alla människor har demoner, t.ex:

> ”På en encounter får varje nyfrälst troende uppleva en äkta närhet till Herren och känna inflytandet av den helige Andes kraft i den process av befrielse och inre helande som var och en behöver gå igenom för att kunna utveckla ett produktivt kristet liv. … För att folk ska kunna tala i tungor med frihet, måste man först bryta förbannelser som finns i deras liv och kasta ur all demonisk befästelse i namnet Jesus. Detta är precis vad vi gör under encountrarna.”
> (Dröm och du kommer vinna världen s.115-116)

> ”For those who don’t belive in deliverance, and therefore don’t admit that it is necessary, I respect their position, but the Model of Twelve s not going to work for them. The model is viable and effective when it is implemented in its totality and a equirement of the model is that every person go through deliverance.”
> (Successful Leadership through The Government of 12 s.207)

I klarspråk: alla människor har demoner och kommer få en slags kick off in i det kristna livet genom befrielse under encounters.

En skrift som ligger uppdelad på två länkar, *Manipulating Christians through Group Dynamics*, beskriver något som kristna i ”levande församlingar” bör vara mycket vaksamma över: det höga tempot, hallelujahropen, alla amen, sången, de kraftfulla berättelserna kan alla medverka till att förnuftet (Bibelordet) kan trängas undan, för människan kan inte uppleva två motstridiga budskap på en och samma gång, någonting måste ge vika.

En hjärnscanning av personer vilka utsattes för olika känslosamma stimuli visade att i många fall var den del av hjärnan som hanterar förnuft inte aktiv. Något framträdande i den karismatiska rörelsen och även i encounter är känslosvallningarna, man ska vara en ”levande församling”, man ska ”ge järnet för Jesus”, osv. Men som länkarna beskriver kan känslor vara i kristna kretsar ett problem, inte ett hjälpmedel, även om somliga vill se det tvärtom. Snabbt ska det gå att få resultat! Cesar erkänner det själv. Detta betyder inte att det är ett måste att alla möten ska vara lugna, sittsåren utvecklas i rasande epidemisk fart, och att man genom hela livet kan (rentav måste, när lugnet förvandlats till lag)

halvsova längst bak bland bänkarna, men när nästan varje möte kännetecknas av en armada av Amen och Halelujah och allt annat som ingår i karismatiska möten, då gäller det att se upp för tempots inverkan på känslorna.

Två länkar:

https://web.archive.org/web/20110514235231/http://www.psychoheresy-aware.org/manipulating1_145.html

https://web.archive.org/web/20110514235228/http://www.psychoheresy-aware.org/manipulating2_146.html

---

11. Efterord

Om någon verkligen börjar undra om G12 är sunt eller inte, begrunda undervisningen och jämföra med Bibeln – så kallas det alltid (inom den karismatiska rörelsen, inte bara G12) att ”gå sin egna väg”. Men att dela ut undervisningsmaterial som bl.a. lockar folk att tro att de kan bli som Gud, ständigt överflöd, New age-övningar, m.m, det är *aldrig* att ”gå sin egen väg”.

Vi ska som karismatiker inte gå våra egna vägar och leva av Kunskapens träd om gott och ont (man har ju lärt sig hemläxan), utan istället ska vi leva av Trosförkunnelsens träd. Men även här kan man bli en riktig trädkramare, klättra alltför högt upp och trassla in sig alltför djupt i grenverket för lyckas att själva kunna komma ned. Orden att underkastelse, lydnad och annat är nödvändiga, motiveras gärna med de varnande orden i bl.a. Domarboken att ”var och en följde sin egen väg”, så därför ska man som mindre medlem inte ifrågasätta. Jag håller med om att man inte ska öppna munnen omedelbart och tala vitt och brett inför något man inte håller med om, men är det inte att gå sin egen väg att undervisa t.ex. att Jesus fick Satans natur eller att vi är gudar?

Karismatiska församlingar talar ofta som om att Gud i en officiell öppen ceremoni (som alla kunde följa) gav auktoritet och kungavärdighet åt dessa församlingar. Som en skrift som synar G12 frågade: ”Missade jag kröningen?” När skedde den? Någon sådan officiell ceremoni har aldrig inträffat, utan det är enbart i ”visioner” och ”tilltal” karismatiska ledare menar sig ha mottagit i auktoritet. Så hur prövar man denna auktoritet? Med Bibeln. Man kan också vända på frågan: vad anser karismatiker att en medlem i en helt annan församling bör göra om denne upptäcker att församlingen glider bort från fokus på Jesus till helgondyrkan, seanser och annat som *inte har bibliskt stöd*? Ska denne tillåtas varna? Ska denne medlem tillåtas diskutera saken? Ska denne tillåtas utträde ur församlingen?

Förmodligen skulle svaret från karismatikern bli ett ja. Så varför gäller inte dessa förhållningssätt karismatiska församlingar?

Tänker på boken *Sekter* av Clas Svahn, där han berättar om Jim Jones, när han verkligen började flippa ur: ”Under en predikan kastade Jones Bibeln på golvet och skrek åt sin förskrämda församling: ‘Allt för många ser på den här istället för mig.’” När pastorer i princip beter sig likadant, ja då är det dags att börja ta deras ord om utträde på allvar. Det finns visserligen ett skydd som används i karismatiska kretsar mot obehagliga uppgifter info: ”man ska inte öppna upp sig för sådant”. Känner någon igen det? Så en karismatiker som befinner sig på fel plats har verkligen hamnat i ett *dubbelt*moment 22: man själv får inte aktivt pröva undervisningen, och även om någon kommer med pedagogiska invändningar så att man blott blir en passiv mottagare i form av en åhörare, ja även då ska man inte ta emot det. Men om nu tex. Torbjörn Swartlings pedagogiska *Trosförkunnelsen inget evangelium*, Sven Reichmanns varma *Allt är inte Gud som glimmar*, eller den strukturerade skriften *Den kristna gnosticismens återkomst* inte har någon grund, de är rena hatiska inbillningar och missförstånd, ja då borde det inte vara något som helst problem alls att läsa dem.

Möjligtvis har en läsare av denna text tidigare eller nu börjat begrunda exakt vilka influenser Cesar har mottagit. En del av det presenterade är (i alla fall rent geografiskt) från den amerikanska Östkusten, men det finns här i slutet ytterligare något att tillägga.

I BibelFokus ställer Jareteg frågan exakt vilken Jesus olika karismatiska förkunnare möter. Jag har träffat flera trogna, enkla kristna, de har kanske engagerat sig i något hjälparbete som härbärge, ungdomar, mobbingoffer, eller vad det nu må vara. De talar inte om spektakulära upplevelser, visioner, dagligt tilltal från Gud. Underbara människor som läser Bibeln och på ett avslappnat, olagiskt sätt bryr sig om andra människor. Sådana människor har enligt Bibeln inga principiella problem att få äkta uppenbarelser, Gud kan söka dem mitt i deras arbete. Karismatiker som verkligen vill dra ned himlen till jorden har däremot övermåttan stora visioner och tilltal. Är det inbillningar? Ljusets ängel som bedrar? Cesar själv menar sig ha mött Jesus starkt en kväll när han bad om ett starkt möte med Gud. Då uppenbarade sig ett ljus bredvid honom, vilket satte igång en vad han beskriver eld inom honom. För en karismatiker måste detta vara ett äkta bevis för ett riktigt svar från Gud. Problemet här är att skulle man som karismatiker mingla runt inne i en New age-mässa, skulle man inte ha några problem att finna människor eller böcker som talar om möten med denna ljuskägla/gestalt som startat en eld inom människor. Den som läser böcker som P M Atwaters *The Big*

Book of Near Death Experiences (en bok som har föga övers för kristna) eller Kenneth Rings *Livet nära döden* finner detta fenomen där. Så vilka upplevelser har bl.a. Cesar egentligen?

En bibelläsare idag gör rätt i att själv läsa Bibeln, stavelse för stavelse, om och om igen, gärna olika översättningar. Ladda ned Bibeln till mobilen! Cesar själv menar att han inte hade gått någon märkvärdig bibelutbildning när Gud började verka i hans liv (vilket i alla fall jag inte klandrar honom för), så en läsare här behöver inte känna någon skam över en eventuell frånvaro av akademiska bibelstudier. Var dock uppmärksam om någon hypersmord predikant kommer med kartonger fulla av böcker med uppenbarelser och läror vilka inte har något – eller ett väldigt diffust - stöd alls i Bibeln. Har inte den trevlige, leende, smorde stöd i Bibeln, spelar leendet och all försäkran om predikantens auktoritet ingen roll. Om predikantens inverkan på församlingen är alltför stor och om denna inverkan av en viss enskild medlem anses vara för destruktiv och vilseledande, bör denne medlem gå ur "församlingen", som trots allt inte är medlemmens egna, utan är en sammanslutning människor med sina tycken. Vid utträdet kanske den enskilde medlemmen upplever något som en varnande skrift på Internet beskriver som "painful exit process" (plågsam utträdes-process). Ett utträde gör man inte hur som helst, det ska diskuteras, analyseras, invecklas och den utträdande får inte för utomstående nämna den exakta anledningen. Här visas "församlingens" egentliga natur, när den utträdande inte är beroende av kyrkostrukturen, utan det är istället strukturen som är beroende av den enskilde medlemmen.

/Barnaskap